

Van der Ploeg

Een belangrijke vraag is of de Nederlandse publieke omroep haar wettelijke taken wel kan vervullen. De wettelijke taken hebben te maken met de voorschriften met betrekking tot Nederlandstalige programma's. Het zijn overigens ook voorschriften met betrekking tot het maken van educatieve en informatieve programma's. Daarbij heeft de NOB traditioneel altijd een belangrijke rol gespeeld. De vraag is hoe gegarandeerd kan worden dat de Nederlandse publieke omroep die programma's kan maken. Door het in de wet op te leggen aan de publieke omroep, aan de NOS en aan de verenigingen dat men minimaal zoveel informatieve, zoveel educatieve, zoveel culturele en zoveel Nederlandstalige programma's moet maken, zal de markt in beweging komen. Iemand zal deze programma's moeten gaan leveren. De NOB heeft daarbij de beste marktpositie. Die heeft het in het verleden ook al gedaan.

Op zichzelf is het feit dat het in de wet wordt opgelegd, een belangrijke steun in de rug van de NOB. Stel voor dat de voorschriften wegvallen of dat de publieke omroep wordt opgeheven, dan is gelijk een gigantische markt voor de NOB verdwenen. Het feit dat de voorschriften in de wet staan en bovendien een stukje krachtiger gemaakt worden, biedt reeds veel kansen voor het NOB. Ik spreek met nadruk van kansen voor het NOB, omdat ik ook vind dat de publieke omroep in principe de mogelijkheid moet hebben om ergens anders haar faciliteiten te betrekken dan bij het NOB als het daar goedkoper en doelmatiger gebeurt. Het kan dus nooit zo zijn – en ik geloof dat de heer Luijten daaraan refereerde – dat zo'n soort meerjarig contract een wurgcontract wordt. Naar mijn vaste overtuiging heb ik de juiste balans gevonden in dit wetsvoorstel.

Er zijn niet veel vragen gesteld, maar ik zal toch proberen daaromtrent duidelijkheid te verschaffen. Die vragen betreffen vooral de problemen van de omlegging van de geldstroom tussen het NOB en de NOS en de uitzendstraat. Voor de rest zou ik het verhaal in mijn brief kunnen herhalen, omdat het in feite gaat om wat in de brief staat. Ik beperk mij nu dus tot de discussie over de positionering van de uitzendstraat.

De heer Luijten heeft gevraagd of er overeenstemming is en wat er bereikt is. De laatste keer dat wij hierover in gesprek waren, is het woordje merkwaardig gebruikt. Er is overeenstemming over bereikt, dat NOB en NOS samen zullen onderzoeken hoe ze tot meerjarige afspraken zullen komen. Er is nog geen overeenstemming over hoe die meerjarenafspraken er precies uitzien. Ik neem aan dat daarbij de afwikkeling van dit wetsvoorstel vandaag ook een rol speelt.

De heer Jurgens vroeg of het kan betekenen dat na vijf of tien jaar het NOB zegt, dat de NOS zelf de investeringen moet doen. Hij vroeg ook of de staatssecretaris misschien druk op het NOB zal uitoefenen om mee te werken. Men mag ervan overtuigd zijn dat ik alles wat in mijn macht ligt, zal doen om deze twee partijen bij elkaar te brengen om deze meerjarige afspraken te maken. Uiteindelijk moet het natuurlijk wel een vrijwillig iets zijn van beide partijen, met name de NOS. Je moet je ook afvragen of je je wilt ophangen aan één toeleverancier van facilitaire zaken. Want als je je zo bindt, kan dit ook betekenen dat op een gegeven moment blijkt dat je gegeven de technologische ontwikkelingen vastzit aan te dure afspraken. Dus ook uit bedrijfsmatig oogpunt bezien zijn er de nodige afwegingen te maken tussen het NOB en de NOS. Ik zeg zeker toe dat ik, ook gegeven de argumenten die hier gewisseld zijn, de NOS en het NOB zal vragen hun best te doen om die meerjarige afspraken te maken. Ik wil niet treden in de precieze details daarvan, want dat zijn ook bedrijfsmatige kwesties waarbij je beide bedrijven een zekere vrijheid moet laten. De partijen zijn momenteel met elkaar in overleg.

Ik heb hier iets van m'n ambtenaren, maar leg dat maar gelijk terzijde. Want het is precies zoals ik het heb gezegd. Ik zal dus mijn best doen om te bevorderen dat er meerjarige afspraken komen. Maar ik wil de NOS en het NOB de nodige beleidsvrijheid laten om tot goede afspraken te komen.

Ik meen hiermee geantwoord te hebben op de vragen van de leden van de Eerste Kamer.

De beraadslaging wordt gesloten.

Het wetsvoorstel wordt zonder stemming aangenomen.

□

De **voorzitter**: De aanwezige leden van de fractie van het CDA wordt conform artikel 121 van het Reglement van orde aantekening verleend, dat zij geacht willen worden zich niet met het wetsvoorstel te hebben kunnen verenigen.

Aan de orde is de **stemming over een motie**, ingediend bij de behandeling van de **begroting van het ministerie van Justitie**, te weten:

- de motie-Ruers over de uurvergoeding voor gefinancierde rechtshulp (26200-VI, nr. 89a).

(Zie vergadering van 23 februari 1999.)

De **voorzitter**: Ik geef het woord aan de heer Ruers.

De heer **Ruers** (SP): Mijnheer de voorzitter! Ik heb begrepen dat bij een aantal fracties brede waardering bestaat voor het onderwerp dat in mijn motie aan de orde is gesteld en voor hetgeen met deze motie is bedoeld. Ik heb van een aantal andere fracties begrepen dat zij de motie zonder meer willen steunen. Alles overwegende, zie ik echter aankomen dat de motie niet de meerderheid van deze Kamer haalt. Daarom trek ik mijn motie in.

Ik vind het erg belangrijk dat dit onderwerp in de toekomst terugkomt. Ik zal daar ook zelf voor zorgen, waarschijnlijk volgend jaar bij de behandeling van de begroting van Justitie.

De **voorzitter**: Aangezien de motie-Ruers (26200-VI, nr. 89a) is ingetrokken, maakt zij geen onderwerp van behandeling meer uit.

Aan de orde is de voortzetting van de behandeling van:

- **het wetsvoorstel Wijziging van de Ziektewet, de Wet op de arbeidsongeschiktheidsverzekering en enkele andere wetten in verband met de beperking van het exporteren van uitkeringen (Wet beperking export uitkeringen) (25757).**

De vergadering wordt van 13.32 uur tot 13.45 uur geschorst.